

РЕШЕНИЕ

№ 20559

гр. София, 15.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2776** по описа за **2025** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба от кмет на Столична община, чрез адв. С. П. - САК, срещу решение № 153/12.01.2025 г., постановено по НАХД № 11898/2024 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 15-и състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № СО-ТИ-Ю-24-22-028/12.07.2024 г., издадено от кмета на Столична община, с което на основание чл. 10, ал. 5 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите при строителството им на територията на Столична община /Наредбата/ на дружеството „Софийска вода“ АД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева.

С жалбата се иска отмяна на постановеното от районния съд решение като неправилно и да се постанови друго такова с което да се потвърди наказателното постановление. Релевират се доводи, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила и извършеното нарушение е безспорно доказано от събрания доказателствен материал. Излагат се подробни доводи в подкрепа на твърденията, като се прави позоваване и на Директива ЕС 2019/1936 на ЕК и ЕС от 23.10.2019 г. за изменение на Директива 2008/96/ЕО. Искане се атакуваното решение да бъде отменено, като се постанови друго, с което да бъде потвърдено

процесното НП. Претендира присъждане на възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, представлява се от адв. П., която поддържа жалбата на изложените в нея съображения. Моли за отмяна на решението и за присъждане на сторените по делото съдебно-деловодни разноски.

Ответникът - „Софийска вода“ АД, не изпраща представител и не се представлява. Постъпила е писмена молба, в която се излагат и съображения по същество на спора. Моли да се остави жалбата без уважение и да се потвърди решението на първоинстанционния съд като правилно и законосъобразно. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, I касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд е установил, че на 08.02.2024 г. св. П. Х. Т. – на длъжност „старши инспектор“ в Столичен инспекторат към Столична община и секторен отговорник за [населено място], извършил проверка във връзка с авария на водопроводната мрежа на адрес в [населено място], район К., [населено място], [улица]. В хода на проверката същият установил, че в [населено място] на ул. „3 март“ и [улица], както и на [улица] бил извършен ремонт от „Софийска вода“ АД, като след ремонта не била възстановена пътната настилка и не била осигурена безопасността на гражданите и автомобилите. Констатациите от проверката били обективирани от свидетеля Т. в констативен протокол № КП – 24 – 0006264 от 08.02.2024 г., с който били дадени и предписания на дружеството за възстановяване на пътните настилки след ремонта на посочените адреси. Актът е постановен на 12.01.2025 г.

С покана рег. № ССИ24-КП71-411/14.03.2024 г. на Столичен инспекторат, дружеството – въззивник „Софийска вода“ АД било поканено да се яви за съставяне на АУАН. Въз основа на така направената констатация св. П. Х. Т. съставил АУАН №24–22–028/25.03.2024 г. срещу „Софийска вода“ АД. Актосъставителят квалифицирал нарушението по чл. 10, ал. 5 от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община. Актът бил съставен в присъствието на свидетеля Ц. П. и предявен на упълномощен представител на дружеството, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал с обяснението, че настилката е възстановена на 20.03.2024 г. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН били депозирани конкретни писмени възражения срещу констатациите в АУАН. Въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното наказателно постановление № СО–ТИ–Ю–24–22–028/12.07.2024 г., издадено от кмет на Столична

община, с което на дружеството – жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община.

За да отмени обжалваното наказателно постановление, решаващият съд е приел, че дружеството-жалбоподател не е извършило от обективна страна вмененото му нарушение и доколкото административнонаказателната му отговорност е ангажирана неправилно, наказателното постановление следва да бъде отменено. Съдът е приел, че от събраните гласни доказателства чрез разпит на свидетеля – актосъставител, се е установило, че изкопът е бил засипан със земна маса след отстраняване на аварията. Поради това съдът е приел, че пешеходците/превозните средства са имали безопасна проходимост, тъй като не е имало изкоп и не е била налице опасност от падане в него, а преминаването през засипан със съответен материал изкоп не крие опасност. Със самото запълване на изкопа е била осигурена безопасната проходимост на гражданите и превозните средства, тъй като изкопът е бил засипан до нивото на околните пътни и тротоарни настилки /видно от ксерокопието на приложения по делото снимков материал/ и е било възможно преминаването през него без затруднения или опасност от повреда или ПТП. Действително, не са били поставени ограждения/сигнализация или знаци, посочва районния съд, но ако такива са били поставени според състава, това би затруднило изключително много преминаването на превозни средства, тъй като би налагало заобикалянето на засипания изкоп. СРС е приел, че наличието на такива знаци и ограждения в случая би затруднило движението и би създавало предпоставки за ПТП.

С тези фактически установявания и правни мотиви жалбата е приета за основателна и НП е отменено.

Касационната инстанция намира решението за постановено в противоречие с материалния закон. Въззивният съд е изпълнил задълженията си да събере необходимите доказателства и да изясни фактическата обстановка. Фактите, които са описани в решението се приемат изцяло от касационната инстанция и се установяват непротиворечиво от писмените доказателства – акт, констативен протокол и показанията на актосъставителката. Те са описани правилно в НП и в обжалваното решение, но според касационната инстанция от тях следва извод, че е установено нарушение с правна квалификация на чл. 10, ал.5 от Наредбата.

Съгласно чл. 10, ал. 5 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите за строителството им на територията на Столична община, приет с Решение № 772 на СОС по Протокол № 54 от 17.12.2009 г., в случаите, когато възстановяването на последиците е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта безопасна проходимост за гражданите и превозните средства в засегнатия участък. Разпоредбата въвежда задължение на експлоатационните дружества за обезопасяване на участъците, засегнати от ремонтни дейности поради аварии, чрез осигуряване на безопасна проходимост за гражданите и превозните средства. Тъй като това изисква активно поведение от страна на задължените субекти, то нарушението на това изискване се извършва чрез бездействие, изразяващо се в необезопасяване на проблемните участъци. Нарушенията, извършвани чрез бездействие, представляват едно постоянно незаконосъобразно поведение от страна на нарушителя. Разпоредбата е ясна и задължава операторите на ремонтираните съоръжения по

време на извършване на ремонта да обезопасят мястото, в случая – изкопа, на което той се извършва за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилка в засегнатия участък. По делото безспорно се установява, че дружеството – въззивник е извършило аварийни ремонтни дейности в процесния участък, като възстановяването на последиците от аварията е било обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), поради което и за „Софийска вода“ АД е възникнало задължение да осигури безопасна проходимост на пешеходците и превозните средства в засегнатия от аварийния ремонт участък. Това обстоятелство се потвърждава от разпитания по делото актосъставител, от приложен снимков материал, както и от съставеният констативен протокол за извършена проверка. От всички тях се установява, че дупката в момента на проверката е била запълнена само с каменна фракция.

Нормата на чл.10 ал.5 от НИЕТИЗСГСТСО както се посочи и по-горе предвижда, че операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилка в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците.

В НП е посочено, че ремонтираният участък не е бил сигнализиран и обезопасен по реда на Наредбата. Нямаło е безопасна проходимост на минаващите граждани и превозните средства. Посочено е още, че изобщо няма сигнализация и пътната настилка не е възстановена.

За неизпълнение на посоченото задължение е предвидена санкция, регламентирана в чл. 22, ал.1 от Наредбата, съгласно която за юридически лица е предвидена имуществена санкция в размер от 1000 до 5000 лв. Така наложената от АНО санкция в минимален размер съответства на характера и тежестта на извършеното нарушение, като при това положение, същата ще изпълни предвидената в закона генерална и специална превенция.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно-производствените правила, при правилно приложение на съответните наказателни материални разпоредби. Нарушението е безспорно установено и доводите на първоинстанционния съд в тази връзка са неправилни.

При цялостна преценка на възраженията и доказателствата, съдът намери, че обжалваното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон и следва да се отмени и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК да се постанови ново, с което НП се потвърди като законосъобразно и правилно.

От страна на процесуалния представител на касационния жалбоподател е направено искане за присъждане на разноски по справедливост. Съдът констатира, че пред въззивната инстанция не е представен договор за правна защита, с посочена сума за заплатената услуга, поради което и това искане не следва да бъде уважено. Следва да се уважи обаче искането на жалбоподателя по касационната жалба за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за първата инстанция, което следва да се определи на основание чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ в минимален размер за всяка инстанция - 80лв., доколкото делото не е с фактическа и правна

сложност и е протекло в едно заседание.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на кмета на СО, Решение №153/12.01.2025 г., постановено по НАХД № 11898/2024 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 15-и състав, като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № СО-ТИ-Ю-24-22-028/12.07.2024 г., издадено от кмета на Столична община, с което на основание чл. 10, ал. 5 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите при строителството им на територията на Столична община /Наредбата/ на дружеството „Софийска вода“ АД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева.

ОСЪЖДА „СОФИЙСКА ВОДА“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], №159, ет.2 и 3, Бизнес център И. Ц. Б., представлявано от Изп. Директор В. Т., да заплати на Столична община, сумата от 80-лв. - юрисконсултско възнаграждение за първата инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.